

KYLÄTAMPURIT–PROJEKTI

Korjausrakentamisen moniosajien koulutusmalli

1.7.2005-28.2.2006

Loppuraportti 4.4.2006

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Hanketiivistelmä

Projektin nimi ja numero: Kylätimpurit – korjausrakentamisen moniosaajien koulutusmalli, nro 21988, diaarinumero 2410/3514-2005

Rahoitusohjelma: ALMA eli Alueellinen maaseutuohjelma 2000-2006

Toimintalinja: Maaseutuyhteisöjen kehittäminen (3)

Toimenpide: Kylien kunnostaminen ja kehittäminen sekä maaseutuperinnön suojeleminen ja säilyttäminen (o)

Alatoimenpide: Ympäristön laadun ja viihtyvyyden parantaminen

Projektin hakija ja hallinnoija: Pohjois-Pohjanmaan museo, PL 26, 90015 OULUN KAUPUNKI, 08 558 47150, fax 08 558 47199

Projektin johtaja: Museonjohtaja Ilse Juntikka, PL 26, 90015 OULUN KAUPUNKI, 08 558 47151, ilse.juntikka@ouka.fi

Yhteistyötahot: Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus, maaseutuosasto, Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus, Oulun seudun ammattiopisto, Jokivarsien Wanhat Rakennukset -hanke, Oulun seutu, Museovirasto.

Toteutusalue: Oulun seutukunta

Rahoittaja: Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus, maaseutuosasto, PL 86, 90101 Oulu, Oulun kaupunki

Toteutusaika: 1.7.2005-28.2.2006

Rahoituspäätös ja rahoitus: Rahoituspäätös 13.6.2005. Hyväksytty kokonaisbudjetti 100 000 €, josta Eu:n rahoitusosuus 27% ja valtion rahoitusosuus 48%, kunnan rahoitusosuus 15% ja yksityinen rahoitusosuus 10 %

Tausta, tavoitteet ja kohderyhmä ja hankkeen toteutus: Kylätimpurit hankkeen tavoitteena oli luoda edellytyksiä uusille työtilaisuuksille korjausalan ammattilaisille samalla kun turvataan rakennettuun ympäristöön liittyvien taloudellisten ja kulttuurihistoriallisten arvojen säilyminen. Samalla pyrittiin suuntaamaan koulutusta ja ohjausta töiden tilaajille eli korjauskohteiden omistajille. Hankkeen tavoitteista saavutettiin kaikki muut, paitsi koulutuksen määrällinen laajuus. Tähänkin johtaneita syitä voidaan osittain pitää hankkeen tuloksina. Korjausrakentamiseen liittyvät esteet ovat oletettua enemmän muita kuin rakentamisen tekniseen suorittamiseen liittyviä asioita. Tähän tilanteeseen vastaaminen oli aikataulusyistä vaikeaa alkuperäisen hankeajan ollessa vain 6 kuukautta.

Välillisesti pyrittiin vaikuttamaan monipuolisten palvelujen kehittämiseen ja palvelujen tuottamisen ketjujen verkostoitumiseen. Hankkeessa pyrittiin luomaan pohjaa seudulliselle yhteistyölle korjausrakentamisessa. Hankkeen kehittämissiossa pyrittiin löytämään ja yhdistämään tapoja ja menettelyjä, jotka helpottaisivat paikallista maaseudun korjausrakentamispalvelujen hankkimista ja tarjoamista. Hankkeessa pyrittiin jatkamaan ja testaamaan TE-keskuksen aiemmissa projekteissa aloitettua uutta maaseudun palvelusopimusta ja palvelujen tuottamiseen liittyvää kehittämistyötä. Kylätimpuri –toimintamallin lähtökohdiksi otettiin ennakoiva kiinteistönpito liitettynä jatkuvuuden

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

teemaan sekä kaavaillun maaseutusopimuksen edellytyksiin. Tulosten mukaan toimintamalli voisi virallisen statuksen ja usean toimijan yhteistyönä tarjota juuri niitä palveluja, joiden tekemiseen on selvästi hankkeen aikanakin todettu tarve, mutta jotka eivät siitä huolimatta muutu kysynnäksi. Toimintamallin edellytyksenä on laajempi kokonaisuus, jonka toteutumiseen tarvitaan enemmän aikaa ja useampi toimija kuin yksi hanke.

Hankkeen kohderyhmänä olivat maaseudun perinnerakentamisen ammattilaiset ja korjauskohteiden omistajat. Hankkeessa kehitettiin koulutusmallia, jota voitaisiin hyödyntää laajemminkin vastatessa sekä väestön että rakennuskannan ikääntymisen tuomiin haasteisiin, jotta rakennettu ympäristö säilyisi elinvoimaisena ja asuttuna. Rakentamisen laatuongelmien yhdeksi syyksi voidaan katsoa kokonaisuusien heikko hallinta. Siksi koulutuksen suuntaamisen lisäksi lähtökohdaksi tuli toimiminen todellisten kohteiden yhteydessä. Eri tahojen kanssa käytyjen keskustelujen ja neuvottelujen pohjalta soveltuviksi menetelmiksi valittiin kokemusoppiminen ja dialogiopetus. Kriittisimmäksi tekijäksi todettiin opetustilanteiden aikatauluttaminen ja aikaresurssin puute yleisestikin. Saatujen tulosten perusteella erilliset koulutustapahtumat eivät kiinnosta, tai eivät ole osallistumisen kannalta usein edes mahdollisia ajatellulle kohderyhmälle. Jatkotyössä esitetään korjaamisen neuvontatyön ja koulutuksen yhdistämistä, se saattaisi olla toimivampi vaihtoehto. Koulutuksen sisällön ja toteutuksen välitöntä vaikutusta tärkeämmäksi nousi uuden tiedon kertyminen ennakoitua laaja-alaisemmasta osaamisen tarpeesta. Vielä perinnerakentamisen taitoja oleellisemmaksi osoittautui palveluosaamisen puute. Tähän ei oltu varauduttu hankesuunnitelmassa

Hankesuunnitelmassa merkittävä tavoite oli laadittava opasjulkaisu. Saatujen kokemusten perusteella pyrittiin tekemään hieman erilainen kokonaisuus. Valmiiden vastausten sijasta korostetaan oikeiden kysymysten esittämistä. Lähtökohdaksi otettiin tarkastella korjaushanketta perinteen jatkuvuuden, ennakoivan kiinteistönpidon ja maaseutusopimuksen näkökulmasta. 40-sivuinen opas julkaistaan sähköisesti osoitteessa <http://www.ouka.fi/pora/>

Hankkeen tavoitteiden osalta ydinkysymykseksi kiteytyi se, miksi selvä ja jatkuva tarve korjaus- ja kunnossapitotyöstä ei muutu palvelukysynnäksi. Havaittiin, että alun perin ajatellut sisällöt eivät olleet riittäviä, vaan tilanne on monimutkaisempi. Yksittäisten toimijoiden tai toimijaryhmänkään osaamisen parantaminen ei riitä ratkaisemaan tilannetta, vaan tarvitaan suurempi kokonaisuus. Kunta- ja palvelurakennemuutos voi antaa tähän hyvän tilaisuuden.

Välittömät tuotokset:

- Koulutustapahtumia järjestettiin 4:stä teemasta (1 seminaari), niihin osallistui
 - 13 timpuria
 - 7 kiinteistön omistajaa
 - 50 muuta henkilöä
- Toimenpiteitä kohdistettiin
 - suoria 5 kiinteistöä
 - korjaushankkeiden valmistelu, n. 30 kiinteistöä
- Kehitettiin ja julkaistiin
 - koulutusmalli
 - kylätimpurit –toimintamalli
 - ”Tarvitaanko kylätimpuria” ohjejulkaisu (Internet, 40 sivua)

Loppuraportti: Loppuraportin toimittamisesta vastasi projektipäällikkö Raimo Tikka. Raportti sisältää 17 sivua.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Sisällysluettelo

Tiivistelmä	2
Johdanto	5
Hankkeen taustaa ja lähtökohdat	6
Hankkeen kohderyhmät ja toiminta-alue	6
Hankkeen tavoitteet	7
Keskeinen toiminta	7
Tulokset ja vaikutukset, eli tarvitaanko kylätimpuria?	10
Ongelmat hankkeen toteuttamisessa	13
Jatkotoimenpiteet ja ehdotukset	15
Tuotettu materiaali, tiedottaminen ja julkisuus	16
Hankkeen organisointi, rahoitus ja yhteystiedot	16

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Johdanto

Rakennettu ympäristö on kulttuurinen ja taloudellinen voimavara, jonka tarkoituksenmukaista käyttöä, osaavaa kunnossapitoa ja ammattitaitoista korjaamista tulee edistää. Rakennusten omistajien valmiuksia rakennuksien hoidossa on syytä edelleen parantaa tehokkaalla tiedotuksella ja korjausneuvonnalla. Samalla on kuitenkin huolehdittava siitä, että heidän käytettävissään on asiansa osaavia korjaus- ja kunnossapitotyön toteuttajia. Olemme tilanteessa, jossa on alettu ymmärtää asian tärkeys. Huolestuttavaa on kuitenkin se tapa, jolla joudutaan liian usein toimimaan, kun halutaan korjata tai säilyttää vanhoja rakennuksia. Julkisista varoista saadaan tukia ja avustuksia kohteiden ylläpitoon, mutta on yleistä, että korjaustoimenpiteet joudutaan eri syistä suorittamaan uudisrakentamiseen paremmin soveltuvilla menetelmillä ja tavoilla. Toimenpiteitä tilanteen ratkaisemiseksi on tehty, mutta tarvitaan edelleen uusia keinoja saattamaan tilanne pysyvästi edes tyydyttävälle tasolle.

Suomalainen rakentamiskulttuuri on viimeisten vuosikymmenien aikana muotoutunut erittäin tuotantolähtöiseksi. Valmiina saatavat materiaalit ja tarvikkeet ovat vaikuttaneet myös korjaamisessa käytettäviin työtapoihin. Veropolitiikan muutos on edelleen vahvistanut tiettyjä toimintamalleja. Samoin voimassa oleva lainsäädäntö ja ohjeet soveltuvat harvoin sellaisenaan käytettäväksi kunnossapito- ja korjaustyön ohjeena. Vaarassa on, että perinnetieto ja -taito katoavat ajan myötä, erityisesti tämä koskee paikallisia ja alueellisia ominaispiirteitä. Koska rakennettuun ympäristöön liittyy arvoja, joilla on yleistä merkitystä, uudetkin julkiset toimenpiteet asian tilan korjaamiseen liittyen ovat edelleen perusteltuja.

Kiinteistöjen omistajat ovat avainasemassa päätöksiä tehtäessä. Heillä on suurin vastuu, mutta käytettävissä pitää myös olla riittävät mahdollisuudet toimia tämän mukaan. Rakennetun ympäristön ylläpidon kannalta asenneilmapiirillä on todella suuri vaikutus, teknisten toimenpiteiden lisäksi. Erityisesti julkisten tahojen rooli on toimia mielipidevaikuttajina. Esimerkiksi käyttökelpoisuus on arkipäivän kannalta paljon olennaisempi ja parempi kriteeri kuin uutuus. Tähän liittyen ennakoivan korjaus- ja kunnossapitokulttuurin vakiintuminen on lähiajan suuri haaste. Nämä tekijät ovat olleet päällimmäisinä tätä hanketta käynnistettäessä ja toteutettaessa. Saadut kokemukset osaltaan kertovat tavoitteen vaikeudesta ja mittakaavasta. Lähes kaikilta tahoilta esitetyt toiveet asioiden edelleen kehittämisestä hankkeen jälkeenkin ovat kuitenkin myönteinen merkki tilanteen kehittymisestä oikeaan suuntaan.

KYLÄTIMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Hankkeen taustaa ja lähtökohdat

Julkisista korjausavustuksista suuri osa kohdistuu rakennuksiin ja rakennettuun ympäristöön, joilla on merkittävää rakennus- ja kulttuurihistoriallista arvoa. Käytännön ongelmana on ollut muun muassa se, että avustuksilla tehtävien toimenpiteiden ohjaamiseen ja toteuttamiseen ei aina ole ollut soveltuvaa palvelutarjontaa, jolloin myönnettyjä avustuksia on jäänyt tästä syystä käyttämättä. Perinteinen työvoimakoulutus ei ole aikaansaanut riittävän hyviä ja pysyviä tuloksia. Korjauskohteiden omistajien valmiuksissakin on ollut varmasti varaa parantaa. Hyvän lopputuloksen saamiseksi yhteistyö eri viranomaisten suuntaan voisi edelleen tehostua, aina ei osata olla yhteydessä oikeaan tahoon oikeaan aikaan. Siksi pyrittiin kehittämään uusia toimintamalleja ja samalla testaamaan jo muissa hankkeissa aikaansaatuja tuloksia. TE-keskuksen maaseutuosasto oli yhtenä aloitteentekijänä hankeluonnosta koottaessa.

Vuosina 2001-2004 toteutetun EU-rahoitteisen Pohjois-Pohjanmaan korjausrakentamiskeskushankkeen aikana luotiin toimiva malli, joka tarjoaa suoria palveluja yksityisille kuntalaisille, taloyhtiöille, viranomaisille ja alan yrityksille. Korjausrakentamisen eri osa-alueisiin kohdistuvan neuvonnan tarve on hyvin laajaa. Erityisesti väestön vanhenemisen asumiseen kohdistama korjaus- ja palveluneuvontatoiminnan tarve on koko ajan voimakkaasti kasvava alue, maaseudulla ehkä kaikkein korostetuimmin. Näitä kokemuksia pyrittiin hankkeessa hyödyntämään yhdistettynä maaseudulliseen sopimuksellisuuteen liittyvissä selvityksissä ja raporteissa esiin tuotuihin tarpeisiin ja mahdollisuuksiin.

Hankkeen kohderyhmät ja toiminta-alue

Hankkeen suorina kohderyhmänä olivat paikalliset kirvesmiehet ja muut korjaamisen ammattilaiset sekä kiinteistöjen omistajat. Kohderyhmän valintaan vaikutti se seikka, että erikoisosaamista vaativista korjausrakentamisen palveluista on maaseudulla puutetta. Kohderyhmän valinnalla tavoiteltiin timpureiden työllistymistä ja kiinteistöjen omistajille helpotusta palvelujen hankkimisessa. Kiinteistöjen omistajat ovat avainryhmä kiinteistöjen ylläpidossa. Hankkeen kohderyhmään kiinteistöjen omistajia valittiin korjausrakentamiskeskuksen neuvontakohteista sekä TE-keskuksen ja alueellisen ympäristökeskuksen korjausavustushakijoiden tiedostoista.

Toiminta-alueena oli Oulun seutukunnan kymmenen kuntaa: Haukipudas, Hailuoto, Kempele, Kiiminki, Liminka, Lumijoki, Muhos, Oulu, Oulunsalo ja Tyrnävä

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Hankkeen tavoitteet

Yleisellä tasolla kylätimpurit -hankkeen tavoitteena oli luoda edellytyksiä uusille työtilaisuuksille korjausalan ammattilaisille samalla kun turvataan rakennettuun ympäristöön liittyvien taloudellisten ja kulttuurihistoriallisten arvojen säilyminen. Samalla pyrittiin suuntaamaan koulutusta ja neuvontaa töiden tilaajille eli korjauskohteiden omistajille. Välillisesti pyrittiin vaikuttamaan monipuolisten palvelujen kehittämiseen ja palvelujen tuottamisen verkostoitumiseen, maaseutuelinkeinojen monipuolistamiseen, käsityöläiselinkeinojen parantamiseen ja kehittämiseen, paikallisyhteisöjen ja kylien aktivointiin, maaseutukulttuurin ja alueen perinteen hyödyntämiseen sekä ympäristön laadun ja viihtyvyyden parantamiseen.

Pääasiallisia tavoitteita oli kolme:

- Edellytysten luominen uusille työtilaisuuksille monipuolistamalla paikallisten osaajien ammatillisia taitoja.
- Maaseudun rakennuskannan säilymisen edistäminen korjaamisen kautta.
- Prosessien käynnistäminen yhdistämään arjen realiteetteja ja rakennusperinnön suojelua.

Keskeinen toiminta

Alkuperäisessä hankesuunnitelma oli jaettu koulutus- ja kehittämisosioon. Hankkeen kehittämisosiossa pyrittiin löytämään ja yhdistämään tapoja ja menettelyjä, jotka helpottaisivat paikallista maaseudun korjausrakentamispalvelujen hankkimista ja tarjoamista.

Konkreettiset toimenpiteet tavoitteiden saavuttamiseksi:

- Korjaamiseen liittyvän koulutusmallin kehittäminen ja koulutuksen järjestäminen
- Korjauspalvelujen hankkimiseen ja tarjoamiseen liittyvien toimintamallien kehittäminen eli kylätimpuri –ajatuksen tutkiminen ja sen toimintaedellytysten tarkastelu maaseutusopimuksen näkökulmasta.
- Hankkeen kokemuksiin pohjautuvan julkaisun laatiminen korjaushankkeen toteuttamisesta.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Välittömät tuotokset:

- Koulutustapahtumia järjestettiin 4:stä teemasta (1X1,5 viikkoa, 2X1pv, 1 seminaari), niihin osallistui
 - 13 timpuria
 - 7 kiinteistön omistajaa
 - 50 muuta henkilöä
- Toimenpiteitä kohdistettiin
 - suoraan 5 kiinteistöön
 - korjaushankkeiden valmistelu, n. 30 kiinteistöön
- Kehitettiin ja julkaistiin
 - Koulutusmalli
 - Kylätimpurit –toimintamalli
 - ”Tarvitaanko kylätimpuria” ohjejulkaisu (Internet, 40 sivua)

Hankkeen tavoitteista saavutettiin kaikki muut, paitsi koulutuksen määrällinen laajuus. Tähänkin johtaneita syitä voidaan osittain pitää hankkeen tuloksina. Korjausrakentamiseen liittyvät esteet ovat oletettua enemmän muita kuin rakentamisen tekniseen suorittamiseen liittyviä asioita. Tähän tilanteeseen vastaaminen oli aikataulusyistä vaikeaa, vaikka 6:n kuukauden hankeaikaa vielä saatiin jatkettua 2:lla kuukaudella.

Tapahtumakokonaisuuksia oli yhteensä neljä. Näistä yksi toteutui juuri siinä muodossa ja laajuudessa kuin hankesuunnitelmaa tehdessä oli oletettu, kestäen noin puolitoista viikkoa. Siinä perehdyttiin perinteisen lautakatteen tekoon, ja siinä saatiin testattua ne toimintamallit joihin tähdättiin:

- Kaikki osapuolet edustettuna, myös viranomaistahoja, yhteistyö avainasia.
- Sekä teoria että käytäntö tutuksi kaikille samanaikaisesti.
- Toteutuksen eri vaihtoehdot läpikäytiin ja lopullisen toteutustavan valintaprosessiin saivat kaikki vaikuttaa ja osallistua.
- Opetuksessa voitiin hyödyntää ja välittää osallistujien omia aikaisempia kokemuksia.
- Kohteella oleellinen esimerkkivaikutus.
- Tiedotusvälineet saatiin mukaan.
- Palvelujen hankkimisen ja tuottamisen ongelmat konkreettisesti esillä.
- Jatkuvuus mukana, samalla suunniteltiin ja tehtiin sopimuksia tulevien vuosien toimenpiteistä.

KYLÄTIMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Myös taloudellisessa mielessä toteutus toimi niin kuin oli alun perin suunniteltu. Pinkopahvin asennukseen ja käyttöön liittyvä koulutus tavoitti ensisijassa kiinteistöjen omistajatahoja, samoin perinteisten käsityökalujen teroitus- ja kunnossapitokoulutus. Moni ammattilainen oli esittänyt toiveen aiheen ottamisesta ohjelmaan, mutta osallistuminen jäi syystä tai toisesta. Neljäs aihepiiri, korjaamiseen olennaisesti liittyvästä sisäilmaongelmien hallinnasta, järjestettiin seminaarina. Se sai hyvän vastaanoton niin etukäteen kuin myös kommentteina toteutuksesta. Koulutuksen yleisen toimintamallin osalta päästiin hyvin tuloksiin, sen laajempaan testaamiseen tarvitaan käytettävissä ollutta pitempi valmistelu-aika. Kysymyksiin kylätimpuri –toimenkuvan mahdollisista sisällöistä ja tarpeista saatiin paljon materiaalia eri tahojen kanssa käydyissä neuvotteluissa. Toimintamalli jatkotoimenpiteitä varten voitiin perustaa tähän palautteeseen. Julkaisun osalta toteutuminen oli hankesuunnitelman mukainen.

Hankkeen toteutus paini saman ongelman kanssa, jota se samalla yritti ratkaista, korjaushankkeiden selkeä tarve ei muuttunut toiminnaksi. Jatkuva taistelu venyvien aikataulujen ja hyvin rajallisen käytössä olevan ajan kanssa muodosti hankalan yhdistelmän. Hankkeen tarvitsemia nopeita ja myönteisiä päätöksiä syntyi vähän, vaikka lupauksia ja alustavia sopimuksia oli paljon. Hankkeelta puuttuivat keinot vaikuttaa suoraan korjauskohteiden käynnistymiseen tai koulutukseen osallistumiseen. Siksi yksittäisten tapahtumien ja toimenpiteiden sijasta tämä raportti pyrkii vastaamaan yleisesti tilanteeseen liittyviin kysymyksiin. Suurin ongelma on, että järkevää kokonaisuutta ei muodostu. Korjaushankkeista liian moni tehdään irrallisena päätöksenä, tai vastaavasti siirretään odottamaan suurempaa kertaremonttia. Tähän tilanteeseen vaikuttamiseksi otettiin ennakoivan, suunnitelmallisen kiinteistönpidon periaate sekä mallien että raportoin tavoiteoletukseksi.

Kylätimpurit –hankkeessa etsittiin koulutusmallia, joka edesauttaisi saamaan maakuntaan lisää ammattitaitoisia ja moniosaavia timpureita korjaamaan rakennuskantaa alueen omaleimaisuutta säilyttäen. Alkuperäinen hanke-aika oli 1.7.2005-31.12.2006. Toteutusaikaan haettiin ja saatiin jatkoa 2 kuukautta, hanke päättyi lopullisesti 28.2.2006. Hankepäätöksen ja hankkeen aloittamisen välillä oli erittäin lyhyt aika (2 viikkoa). Aloitus tärkeimmän kesälomakuukauden alussa osoittautui erittäin hankalaksi yksityisten osapuolien sitoutumisen kannalta. Lähes kaikki aikatauluun merkityt tavoitteet myöhentyivät tämän takia, toteutusaikaa päätettiin tästä syystä hakea jatkettavaksi. Aikatauluja ja valmisteluja rajoitti ALMA -ohjelman päättymisen.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo ja sen toteutti museon alaisuudessa toimiva Pohjois-Pohjanmaan korjausrakentamiskeskus organisaatio. Yhteistyökumppaneina olivat Museovirasto, Pohjois-Pohjanmaan TE-keskuksen maaseutuosasto, Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus, Oulun seudun ympäristövirasto, Oulun seudun ammattiopisto ja Jokivarren Wanhat Rakennukset – hanke.

Tulokset ja vaikutukset, eli tarvitaanko kylätimpuria?

Hankkeen toteuttamisen aikana ne ongelmat ja tarpeet, joiden vuoksi hanke käynnistettiin, ovat korostuneet entistä selvemmin. Työllistymisen osalta voidaan tiivistää kaksi seikkaa: Pienet korjaustarpeet eivät realisoitu palvelukysynnäksi. Toiseksi rakennusalan perinteinen sesonkiluontoisuus on edelleen leimaa antava korjausrakentamisessa, vaikka uudisrakentamisessa se ei enää kovin paljon vaikuta. Talvinen töiden puute ohjaakin korjaamiseen koulutettua työvoimaa pysyvästi uudisrakentamisen tehtäviin.

Viimekädessä, myös maankäyttö- ja rakennuslain mukaan, rakennushankkeeseen ryhtyvä on velvollinen huolehtimaan, että rakennushankkeen toteuttamiseen on käytettävissä riittävät edellytykset sekä pätevä henkilöstö. Käytännössä tämän velvollisuuden täyttäminen saattaa yhä useammin olla hankalaa. Kylätimpurit – hankkeen lähtökohdana ovat olleet erityisesti käytännön tilanteet, joissa korjausavustusten edellytyksenä olevia korjaustapoja ei ole voitu toteuttaa, johtuen osaavan työvoiman puutteesta. Käytännössä ei ole oikein vaatia, että korjaushankkeeseen ryhtyvä olisi yksin vastuussa tässä tilanteessa. Millaisia toimenpiteitä tarvitaan, että olisi olemassa riittävät mahdollisuudet lain edellyttämään toimintaan?

Jos yksi ratkaisu löytyisi tästä hankkeesta, niin mikä ”kylätimpuri” on, tai voisi olla? Perinnerakentamista edustavien kohteiden korjaukseen ja kunnossapitoon ei aina löydy osaavia tekijöitä. Tietyltä osaltaan on kysymys toimenpiteistä, joiden mittakaava on sillä tavalla pieni, että niiden tekeminen ei ole aina kannattavaa normaalina ostopalveluna. Tekijä ei voi käyttää juurikaan aikaa näiden toimeksiantojen hankintaan. Toisaalta palvelun ostajalle palvelun hankkiminen aiheuttaa liki saman verran työtä, tai vie ainakin aikaa, kuin suurempikin remontti. Tästäkin syystä korjausten tekoa lykätään odottamaan parempaa aikaa, tai odotetaan suuremman tarpeen ilmaantumisesta. ”Kylätimpuri” laajentui tätä kautta sivuamaan maaseutusopimus –ajatuksen liittyviä tarpeita ja mahdollisuuksia.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Ydinkysymys on kaksijakoinen. Toisaalta on olemassa aivan selvä pieniin korjaus- ja kunnossapitotoimenpiteisiin liittyvä tarve. Tutkitusti ennakoiva ja suunnitelmallinen toimintamalli on, sekä taloudellisessa että rakennus- ja kulttuurihistoriallisen laadun säilyttämisen mielessä, paras ja edullisin vaihtoehto. Kuitenkaan tämä tarve ei realisoidu palvelujen kysynnäksi. Missä vika? Hankesuunnitelmaa tehtäessä oli selvänä se, että kysyntä ja tarjonta eivät kohta. Toisaalta tiedettiin se, että sekä kysyntää ja tarjontaa ei myöskään ole siinä määrin kuin tarvetta olisi. Siispä pyritään vaikuttamaan siihen, että sekä kysyntä että tarjonta lisääntyvät. Järjestetään ja annetaan koulutusta sekä tietoa molemmille osapuolille. Lisäksi pyritään auttamaan heitä löytämään toisensa. Käytännön tilanne osoittautui monimutkaisemmaksi. Etukäteenkin oli jo tiedossa että aikapula on yksi syy siihen, että korjaushankkeita ei saada käynnistetyksi niin kuin olisi hyvä. Se, että ajanpuute oli niin suuri ongelma kaikille osapuolille kuin sitten jouduttiin toteamaan, oli kuitenkin yllätys. Jatkuvaan aikataulujen sovittamisongelmaan oli toki synnä myös se, että mitään sitoumuksia eikä varmoja asioita ei ollut olemassa, kun hanke käynnistettiin.

Asian toinen taso on se, että käytännön toimenpiteiden mittakaavasta riippumatta kysyntä kohdistuu palveluihin, joiden sisältö onkin hieman toisenlainen kuin oli oletettu. Työtä kokoavan sopimusmenettelyn lisäksi toivottaisiin entistä valmiimpia ja helpompia ratkaisuja. Lisäksi toimitus haluttaisiin heti. Kuvaavaa on myös se, että ihmiset eivät tarkkaan tiedä mitä he tarvitsevat tai haluavat. Tällaiset tilanteet ovat yllättävän usein toistuvia, ja fyysisen rakennustyön lisäksi, tai monesti sijastakin, palvelutarpeen sosiaalinen ulottuvuus nousee esille. Kyse on enemmänkin kokonaisvaltaisesta palvelutapahtumasta, jossa sillä, että palvelun lopullisesta sisällöstä ja muodosta on mahdollista, ja usein tarpeen, keskustella ja neuvotella avoimesti ja luottamuksellisessa ilmapiirissä, on kaikkein oleellisinta.

Epävarmuus on tekijä, joka estää tekemästä palvelun hankintapäätöstä. Siksi on oleellista kehittää toimintaa niin, että tähän ongelmaan kiinnitetään huomiota ja ratkaisu asiaan liitetään tarjottavaan palveluun. Miten tämä käytännössä tehdään, jäi laajemmin testaamatta, koska epävarmuuden kynnyksen ylittämiseen ei löytynyt ratkaisua hankkeen toteuttamisen asettamissa rajoissa. Monen kohteen osalta lopullinen vastaus oli: ”Ei nyt ihan vielä, mutta todennäköisesti ensi kesänä, kyllä...”. Eli tuloksena oli todettava se, että ensisijassa kylätimpuriehdoille ei avainasia niinkään ole perinnerakentamisen taitojen lisääminen, vaikka tärkeä tekijä onkin, vaan valmiudet joilla toimitaan hankkeiden henkisenä tukena. Tarvitaan lisäarvoa tuovia palveluelementtejä. Tähän tarvitaan niin tietoa kuin taitoa, mutta myös oikeaa asennetta ja uusi näkökulma koko palvelutapahtumaan. Tilanteen paradoksi on, että toisaalta asiakkaat eivät ole kovin laatu-tietoisia eivätkä osaa välttämättä tilata oikeita asioita, mutta toisaalta kuitenkin palveluilta odotetaan ja vaaditaan silti jotain

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

enemmän. Jää tavallaan palveluntarjoajan tehtäväksi selvittää, mitä se ”enemmän” on.

Kylätimpuritoiminta voi taata, että alueella on olemassa korjauspalvelua, joka täyttää tietyt rakennus- ja kulttuuriperinnön hoidon periaatteet, tuntee alueen perinteen ja oppii myös tuntemaan alueellaan olevan rakennuskannan. Oleellista on että toiminnassa on sekä jatkuvuutta että syvyyttä. Yksityisiin kohteisiin kylätimpurin palveluja ostetaan normaaliin hintaan kiinteistönomistajan omin varoin. Julkinen tuki voisi taata vain sen, että työllistyminen on jatkuvaa. Vastineeksi toimintaan osallistuvilta edellytetään verkottumista ja osallistumista hyvän korjauskäytännön toteutumisen edistämiseen (vapaaehtoiselta pohjalta) esim. niin, että osallistuu aktiivisesti vaikkapa sähkötöiden korjauksen hengen mukaisen suorittamisen pohdintaan ja opastamiseen toteutusvaiheessa. Yksi vaihtoehto on sekin, että toiminta olisi vaikkapa kaksitasoista, jolloin ykköstason toimijat ovat sitoutuneet ohjaamaan ja opastamaan kakkostason tekijöiden toteuttamien kohteiden ongelmatilanteissa. Tässä julkinen tuki voisi, ainakin osittain, kohdistua tähän käytettyyn aikaankin edellä esitetyn sijasta tai ohessa.

Toiminta ei ole pelkästään rakennuksiin kohdistuvaa. Olennaista on oppia tuntemaan niin muita palveluntuottajia, hankkeisiin liittyviä viranomaisia kuin eritoten kiinteistöjen omistajia. Omistajien oman osaamisen ja korjaamiseen käytettävissä olevien resurssien sovittaminen ostettaviin palveluihin voidaan tehdä tehokkaasti, jos on olemassa riittävä luottamussuhde. Asialla on muitakin kuin puhtaita resurssiulottuvuuksia. Kylätimpuri voi seurata myös kiinteistön käyttäjien kuntoa. Elämänlaadun ja yhteiskunnalle koituvien kustannusten osalta vaikkapa tilanne, jossa omatoimirakentaja putoaa tikkailta ja joutuu pitkäaikaiseen hoitoon sen takia, että ei ole ajoissa huomannut tai myöntänyt oman toimintakykynsä alentuneen liaksi, on yksi esimerkki. Tällaisen tilanteen ennakointi ja ostopalveluun siirtyminen oikeaan aikaan on monella tapaa hyvä investointi. Tarvitaan tilanteen tiedostamista ja hienovaraista asenteen muokkausta, myyntityötä monessakin mielessä.

Toimintamalli tarjoaa turvallisuutta. Palvelun hankkijalle se takaa tietyn laadun, palvelun saatavuuden ja jatkuvuuden tuomaa laatulisää. Palvelun tuottaja voi suunnitella ja kehittää toimintaansa ja osaamistaan, kun työllistyminen pitemmälle ajalle on kohtuudella taattu. Korjaamiseen myönnettävien tukien jakajille toiminta voi taata myönnettyjen avustusten avulla saatujen tulosten laadun toteutumisen tietyllä tasolla.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Ongelmat hankkeen toteuttamisessa

Lähtökohtana oli järjestää koulutusta todellisissa kohteissa, sitä myös toivottiin kaikkien mukaan tavoiteltujen osapuolien toimesta. Ensisijassa sopimukseen pyrittiin korjausavustuksia saaneissa kiinteistöissä. Ongelmaksi muodostui heti alusta alkaen kaksi asiaa, aikataulut ja sitoutumisen puute. Potentiaaliset ja aidosti kiinnostuneet koulutettavat olivat pääsääntöisesti jo, tai vielä, kiinni jo meneillään olevissa korjaushankkeissa. Kohteiden omistajille taas ei ollut tarjota varmaa työvoimaa tai muuta suoraa hyötyä. Meneillään oleviin hankkeisiin ei kuitenkaan löytynyt tekijöitä niillä ehdoilla joilla ne olisi voitu toteuttaa. Osa kohteista, joita oli luvattu koulutuskohteiksi, ei lähtenyt liikkeelle hankkeelle mahdollisella aikataululla. Joitakin kohteita siirtyi materiaalien saatavuuden ongelmien takia, joitakin sääriskin takia. Osassa kohteita toteuttamisen ehdoista ei syntynyt yhteisymmärrystä omistajan ja tekijäkandidaattien välillä. Koulutuskohteita yritettiin saada käyntiin useammalta eri pohjalta. Osassa epäonnistuminen oli ymmärrettävää tilanteeseen liittyneiden epävarmuustekijöiden takia, mutta joissakin kohteissa lopulliset syyt jäivät hämärän peittoon, kun kaikki oleelliset seikat oli jo muuten valmiiksi sovittu.

Keskeiseksi toiminnaksi muodostuikin alussa lupausten myyminen ja hankkiminen. Moni koulutuksesta kiinnostunut oli tilanteessa, jossa kesän hankkeet jatkuivat huomattavasti pitempään, kuin alun perin oli tarkoitus. Tämä taas johti siihen, että korjauskohteiksi kaavailtuja kohteita lykättiin sääriskin takia alkavaksi vasta kesällä 2006. Koulutuksen järjestämiseen oli varattu resursseja sisällön osalta, mutta ei omaa kohdetta eikä omia materiaaleja varten. Koulutuksen kohteille ei myöskään ollut varmuudella tarjolla muuta kuin lisää osaamista. Selväksi tuli heti alkuun, että pitäviä sitoumuksia olisi tarvittu pään avaamiseksi. Lisäkoulutuksen ja uusien palvelumuotojen tarve kuitenkin todettiin joka puolella, ja neuvotteluista eri tahojen kanssa kertyi paljon uutta tietoa toiminnan sisällöstä ja sen suuntaamisesta. Se, että osallistuminen kaikkien oleellisten tahojen osalta perustui vain ja ainoastaan vapaaehtoisuuteen osoittautui kuitenkin monella tapaa ongelmalliseksi. Tähän olisi pitänyt kiinnittää enemmän huomiota. Heinä-elokuun vaihteessa käytiin myös ensimmäisiä keskusteluja siitä, onko hanketta ylipäätään mahdollista toteuttaa käytännössä. Tultiin kuitenkin siihen lopputulokseen, että edellytykset keskeisten tavoitteiden saavuttamiseen ovat olemassa. Jos hankkeella olisi ollut työvoimakoulutuksen status, tai pitävät sitoumukset etukäteen, olisi alkuperäinen toimintasuunnitelma ehkä toteutunut. Hankkeen valmistelu-aika oli aivan liian lyhyt ja aloitusajankohta toiminnan luonteeseen nähden väärä. Tähän vaikutti ALMA – ohjelmakauden päättyminen.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Yllätys oli myös materiaalin hankinnan vaikeus. Esimerkiksi lautakaton tekoon käytetty puutavara kasvoi Lapissa vielä kaksi viikkoa ennen asennuksen alkamista. Yksi toimittaja kieltäytyi tarjoamasta, heidän mielestään tarkoitukseen kelvollista materiaalia olisi ollut tarjolla vasta puolen vuoden päästä. Näkökohta oli myös hyvin perusteltu ajatellen rakentamisen laatua, erityisesti kun käytetään perinteisiä rakennustapoja. Sitä ei valitettavasti kuitenkaan voitu tässä tilanteessa noudattaa.

Kohteiden korjaushankkeiden valmistelu- ja selvitystyötäkään ei saatu liikkeelle siinä laajuudessa kuin hankesuunnitelmaa laadittaessa oli ajateltu, moni vastasi tiedusteluihin lomalta jostain muualta kuin kotipaikkakunnalta. Kiinteistöihin kohdistuva korjaustarpeiden kartoitus ruuhkautui lokakuulle ympäristökeskuksen korjausavustusten hakuajan päättymisen alla. Vain pieni osa niistä oli mahdollista hoitaa hankesuunnitelman mukaisessa laajuudessa. Uudestaan näistä alkoi tulla taas toimeksiantoja helmikuun puolenvälin jälkeen, hankeaikaa ei kuitenkaan voinut enää jatkaa eikä ajankohtaa alunperinkään ollut mahdollisuutta muuttaa ohjelmakauden päättymisen takia. Helmi-maaliskuu olisi selvästi ollut oikea aika aloittaa hanke näiltä osin. Koulutettavien osalta sitoumuksia olisi ehkä pitänyt tehdä jo ennen vuoden vaihdetta. Nyt tähän ei ollut mahdollisuuksia.

Olenaiseen rooliin kaavailtuja kyläyhdistyksiä ei saatu aktivoitumaan. Miksi näin oli, jäi vaille lopullista vastausta. Oletettavasti ihmisten ajankäyttöön liittyvät muutokset ovat osaltaan vähentäneet myös mahdollisuuksia ja kiinnostusta tähänkin toimintaan.

Hankkeen nimi "Kylätimpurit" osoittautui riskialttiiksi valinnaksi. Ihmiset toimivat mielikuvien perustella. Osalle nimellä oli vähättelevä ja negatiivinen kaiku, toisaalta sitä ei myöskään osattu yhdistää oikein mihinkään. "Kylätimpuri" käsitteenä olisi pitänyt luoda ja markkinoida ensin. Etukäteen näytti siltä, että asiassa voitaisiin edetä niin, että sisältö ja toimenkuva muodostuisi koulutettavien omien aikaisempien valmiuksien ja osaamisen pohjalta. Näin olisi voinut käydä, jos ajatus olisi ollut tuttu, ja ihmiset olisivat ehtineet kehitellä ja pohtia ajatusta. Nyt asia jäi harkinnan asteelle, mutta ei edennyt positiivisten päätösten asteelle. Tarkoittaako kylätimpuri yksittäisiä henkilöitä ja tiettyä toimenkuvaa, vai onko se toimintamalli tai verkosto? Muun muassa nämä kysymykset olisi ollut ratkaistava etukäteen, tai ainakin olisi ollut oltava selvät kuvaukset eri vaihtoehdoista. Nyt hankkeen myyntityötä ajatellen oli liian paljon epävarmuustekijöitä. Nyt päästiin yleensä niin pitkälle, että selkeä yhteisymmärrys ajatuksen sisällöstä, hyödyistä ja tarpeellisuudesta saatiin syntymään, mutta ei myönteistä päätöstä koulutukseen osallistumisesta tai korjaushankkeen käynnistämisestä. "Ensi kesänä kyllä...".

KYLÄTIMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Jatkotoimenpiteet ja ehdotukset

Kylätimpurin taustalla on ajatus tietynlaisesta osaamisesta, mutta myös siitä, että korjauspalvelujen tarvitsija saisi kylätimpurista luottohenkilön, jonka kanssa toiminnassa olisi jatkuvuutta. Kyseessä olisi enemmän kumppanuussuhde, avoimempi ja joustavampi kuin puhdas urakka- tai tuntityö. Tämä edellyttää käytännössä sitä, että toiminnalla on jonkinlainen virallinen status, pelkkä osaaminen ja uuden nimen antaminen ei riitä.

Saatujen tulosten perusteella erilliset koulutustapahtumat eivät kiinnosta, tai eivät ole osallistumisen kannalta usein edes mahdollisia ajatellulle kohderyhmälle. Myös ajankäytön ongelmien vuoksi realistisia vaihtoehtoja olivat vain tapahtumat, jotka voi määrittellä enemmän tai vähemmän työssä oppimiseksi. Ammatilliseen kehittymiseen tähtäävä työskentely uudessa toimintakulttuurissa edellyttää aina oman toiminnan analysointia ja vanhojen ajattelu- ja toimintatapojen kriittistä arviointia. ”Kylätimpurin” rooli voitiin katsoa tällaiseksi tilanteeksi. Erilaisista opetuksen toteutusvaihtoehdoista kokemuksellisuuden ja dialogin menetelmät arvioitiin parhaiten soveltuviksi tilanteisiin, joissa opetus voisi toteutua. Malli olisi käytännössä jonkinlainen välimuoto näyttötutkinnosta ja oppisopimuksesta, opettajan rooli olisi erilainen. Jatkotyössä esitetään korjaamisen neuvontatyön ja koulutuksen yhdistämistä, se saattaisi olla toimivampi vaihtoehto.

Jatkotoimenpiteet sisältäisivät sekä opetusmuodon että kylätimpurin palvelujen virallisen määrittelyn maaseutusopimuksen tai muun vastaavan järjestelyn kautta. Tälle palvelun kehitykselle voidaan näissä puitteissa määrittellä suunta, mutta ei lopullista muotoa tai yksiselitteistä kriteeristöä. Kylätimpurit –hankkeen taustan ja tavoitteiden puitteissa voidaan kuitenkin todeta, että palvelun tarjoajankin tulisi lähteä siitä, ettei koskaan korjaa taloa vain sen itsensä takia, vaan rakentaa ihmisille jotka asuvat ja elävät siellä. Ihmisten elämän ja arkipäivän täytyy kiinnostaa. Korjaaminen ja rakentaminen eivät ole itsetarkoitus, rakennettu ympäristö on osa elävää elämää. Timpuri tuo itsensäkin mukanaan, ei pelkästään työtä.

Korjausrakentamiskeskuksen toiminta jatkuu toistaiseksi Pohjois-Pohjanmaan museon alaisena toimintana museon tarjoamissa tiloissa. Kesän 2006 henkilöresursseina ovat neuvonta-arkkitehti ja työharjoittelua tekevä insinööriopiskelija. Ympäristöministeriön asunto- ja rakennusosaston kanssa on meneillään kahdet neuvottelut projektirahoituksen saamisesta vuosille 2006 ja 2007. Ensimmäisissä on esitetty molemmille vuosille 15 000 € summaa ja esisuunnitelmaa rahoitettavan toiminnan sisällöstä. Ministeriö on neuvotteluissa asettanut vuodelle 2006 päätavoitteeksi lopullisen selvityksen tekemisen toiminnan

15

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

vakiinnuttamisesta, vuoden 2007 tavoitteita ministeriö haluaa vielä täsmentää. Päätös rahoituksesta on luvattu toukokuussa. Toisena on kuntien toiminnan kehittämishanke ikääntyneiden kotona asumisen tukemiseksi. Siinä valmistelutyöryhmä on esittämässä työnimellä ”Hyvä käytäntö: PORA – peruskorjaamista maalla ja kaupungissa” osahanketta rahoitettavaksi. Päätös ja lopulliset neuvottelut toteuttamisesta tapahtuvat kesällä 2006. Molemmissa on kytkentä valtakunnalliseen korjausrakentamisen strategiatyöhön.

Tuotettu materiaali, tiedottaminen ja julkisuus

Hankkeen tiedottamisesta suuri osa oli suoria kontakteja sekä kiinteistöjen omistajiin, kyläyhdistyksiin ja potentiaalsiin koulutettaviin. Yleistä tiedottamista hoidettiin hankkeen kotisivujen ja yleisten sekä suunnattujen tiedotteiden kautta.

Lehtiartikkeleita hankkeesta oli kymmenkunta kappaletta, radiossa hanketta esiteltiin kolmeen eri aiheen osalta (kaksi pidempää teemahaastattelua ja uutisaiheina useamman kerran), televisiossa yhden kerran.

Internettiin tehtiin hankkeeseen liittyvää aineistoa ja korjaajille tarkoitettua ohjeistusta sisältävä sähköinen julkaisu ”Tarvitaanko kylätimpuria?” (40 s.)

Hankkeen organisointi, rahoitus ja yhteystiedot

Hankkeen nimi: Kylätimpurit –moniosaajien koulutusmalli
Projektinumero: 21988
Diaarinumero: 2410/3514-2005
Hankkeen toteuttaja: Pohjois-Pohjanmaan museo
Hankkeen vastuullinen johtaja: Ilse Juntikka, 08 558 47151, fax 08 558 47199, ilse.juntikka@ouka.fi
Hankkeen yhteyshenkilö: Raimo Tikka, 044 703 7174, raimo.tikka@ouka.fi

Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus myönsi hankkeelle rahoitusta enintään 75 000 €, josta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta, ALMA-ohjelma (EMOTR) 27 000 € ja valtion rahoitusosuutena 48 000 €, Oulun kaupunki 15 000 € ja yksityisen rahoituksen osuus oli 10 000 €. Budjetoidut kustannukset olivat 100 000 €.

KYLÄTAMPURIT

on Oulun kaupungin EU- hanke (EMOTR), jonka rahoittajia ovat Pohjois-Pohjanmaan TE-keskus ja Oulun kaupunki. 1.7.2005-28.2.2006 toteutettavaa hanketta hallinnoi Pohjois-Pohjanmaan museo.

4.4.2006

Ohjausryhmä:

Risto Vuoria (pj)	Oulun kaupunki
Ilse Juntikka	Oulun kaupunki
Sari Hyvärinen	Oulun kaupunki
Juhani Turpeinen	Oulun kaupunki
Leena Olsbo-Rusanen	Oulun kaupunki
Raimo Tikka	Oulun kaupunki
Britta Passoja	Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus
Anu Soikkeli	Oulun yliopisto
Yrjö Tuppurainen edustaja	Oulun yliopisto TE-keskus
Raili Kynsilehto (siht)	Oulun kaupunki

Projektiryhmä

Raimo Tikka	projektipäällikkö
Juhani Turpeinen	rakennustutkija
Raili Kynsilehto	projektisihteeri

Kustannusarvio	Toteuma
Palkat ja sivukulut	74.213,53
Ostopalvelut	8.488,79
Matkakulut	784,50
Vuokrat	12.811,48
Toimistokulut	2.188,43
Muut	64,09
Yhteensä	98.550,82

Rahoitus	Toteuma
Kuntarahoitus	21.358,23
Muu valtion rahoitus	47.304,39
Muu julkinen rahoitus	26.608,72
Yksityinen rahoitus	3.279,48
Yhteensä	98.550,82

